

44. Fra Enken efter Sergent Johan Larsen, Christiane Victoria Emilie Larsen, født Hansen, af Nyborg, om Understøttelse til hendes Børns Opdragelse. (Indbragt den 3die December 1886 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds, N. Jensen, og paany den 14de Februar 1887 af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen).

Andragendet er saalydende:

„Den 8de Marts d. A. døde min Mand, Sergent og Skydelærer af 7de Bataillon Johan Larsen, efterladende mig og 4 Børn, hvoraf det ældste omtrent 7 Aar og det yngste omtrent 1 Aar i meget smaa Aaar. Min afdøde Mand var født den 28de September 1850, blev Rekrut 1872, derefter Underkorporal og Korporal, samt Sergent den 31te Marts 1875, og tildeltes Hæderstegn for 8 Aars Tjeneste den 30te Juli 1881. Da vi ved vort Egtestabs Indgaaelse ikke eiede mere end det Allernødvendigste til at sætte Bo. for, og vi i de 7½ Aar, vi levede sammen, fik 5 Børn, hvoraf det ene døde i 4 Aars Alderen, kunde Lønningen ikke dække Udgifterne, hvorfor vi kom i Gjæld, som steg Aar for Aar, saaledes at jeg, da min Mand døde, vilde have været i højeste Grad uhykkelig, hvis ikke hans Kammerater vare traadte hjælpende til med at klare Gjælden og saaledes foreløbig holdt mig oppe. Den 17de Juli d. A. tilstodes jeg af Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering en aarlig Understøttelse af 60 Kroner, og senere har jeg faaet 50 Kroner af Lieutenant, Ridder Poul Poulsens Legat, men jeg kan ikke fortjene saa meget, som er nødvendigt til mine 4 Børns Underhold, og tillader mig derfor at bede den høie Rigsdag om godhedsfuldt at tilstaa mig en Hjælp til Børnens Opdragelse. Mine Slægtninge, saavel paa min afdøde Mand's som paa min Side, ere ufornuende og i smaa Stillingar, saaledes at jeg aldeles ingen Hjælp kan faae fra dem, og naaget jeg arbejder strengt fra Morgen tidlig til Aften sildig med Syning, Kængjøring og hvad der ellers forefalder, kan jeg næppe tjene blot til Føden for os 5 Menneſter, og maa derfor bukke under, hvis jeg ikke, indtil Børnene blive større, faa Hjælp. Seg bøn-falder derfor om, at en Understøttelse maa blive mig forundt, og tillader mig at haabe, at den fattige Enkes og 4 faderløse Børns Bøn maa blive naadigt optaget“.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Krigsministeren.

45. Fra Invalid Peter Frederiksen af Valle om Gjenerholdelse af Invalidforsørgelse. (Indbragt den 7de December 1886 af Folkethingsmanden for Skanderborg Amts 3die Valgkreds, Bøtker, og paany den 14de Februar 1887 af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen.)

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede Invalid Peter Frederiksen tillader mig herved at fremkomme for det høie Folkething med Andragende om det ikke maatte tilstaa's mig at gjenerholde Pension som Invalid, efter at jeg har ansøgt hos den høie Invalid-Bestyrelse samt rettet Forespørgsel til Finantsministeriet, men derpaa har erholdt benægtende Svar, som her medfølge. — Andragenderne vare ledjagede af behørig udfyldte Schemaer med Paategning dels af Distriktslægen om min lidende Stilling paa Grund af det tilføiede Skudskaar, dels af Sogneraadet om, at jeg var værdig Trængende, hvilke Attester findes paa Andragendet. Det begrundes paa min stadig tiltagende Svaghed, der bewirker, at jeg ikke ved mit Arbejde kan ernære mig og min Familie.“

I forrige Samling forelaa dette Andragende, men da Samlingen sluttedes, inden Betænkning blev afgiven, fremkommer det nu paany. Med Andragendet følger tvende Skrivelser af 25de April og 28de August 1885 fra Invalidbestyrelsen som Svar paa tvende til samme indgivne Andragender. I disse Skrivelser udtales, at det af de foreliggende Oplysninger fremgaar, at de rheumatiske Lidelser, Andrageren er underkastet, ikke kunne